

E2/R14

Rusti Valgus

1942 N6

Topr
keltud

AL

W

IM

13

31

OT

AM

414

4

USTAV. ON
SEE SÕNA
JA KÕIGITI
VASTUVÕT-
MISVÄÄRT,
ET KRISTUS
JEEBUS ON
TULNUD
MAAILMA
PÄÄSTMA
PATUSEID.

4. TIM. 1, 15

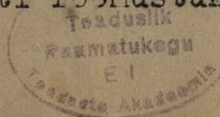
Rõõm Õnnistegija sünniist

"Irge kartke! Sest vaata,
ma kuulutan teile suurt
rõõmu, mis saab osaks
kõigele rahvale; sest
teile on sündinud täna
Taaveti linnas Õnnistegi-
ja, kes on Issand Kristus"

Lk. 2, 10-11

Jõuluajal saab paljugi vanu häid
korbeid taas elavaks. Küll on ülev viibi
da kord terve kogudusega kirikus Issan-
da palge ees. Nii täiena, nii võinsana kõ-
lab siis kiituse- ja tänuleul taeva poe-
le. Vaevalt küll mõnel teisel jumalatee-
nistusel koguneb kogudus sellisel mä-
ral Issandat kiitma ja tänama. Küll on
kaunis olla laps ühes lastega jõulukuu-
se all ja rõõmutse da küünalde valgusest
ja laulda südamest meie kauneid jõulu-
laule ning lasta end elustada teistegi
usust, eriti laste usust.

Jõulurõõm on pääsmisrõõm lugesin
Äsja ühest vanast "Noorte Juhist" millise
artikli on kirjutanud Soome praost I.
Kallio. Need sõnad panevad sügavalt jä-
rele mõtlema selle üle, mis on olnud me
jõulurõõmu sisu senini! Mille üle oleme
õieti rõõmustanud?

E25485

Küünalde sära üle, laste rõõnsate nägude üle, kinkide üle, kolmepäevase puhkuse üle, külaskäikude üle, võibolla ka täie kiriku üle, selle üleva pühaliku tunde üle, mida võtsime kaasa jõuluõhtuselt Jumalateenistusekt, sest usun, et nende ridade lugejaist vaevalt küll mõni rõõmu tundis selle üle, et jõulupühad nii rohkesti võimalusi andsid "jõulupüüd" korraldada ühes mürtsuva tantsuorkestri ja jalakeerutusega või et need võimaluse andsid end korralikult kord täis juua, kuigi ehk mõnigi sest rõõmu tundis. Pigemini usun, et meie jõulurõõmu põhjaks oli osakene tõelisest jõulurõõmusest, mis pani inglid hõiskama Petlema väljal ja mitte ainult küünalde sära, laste rõõmsad näod või ülev, pühalik tunne jõuluõhtusel Jumalateenistusel. Midagi oli siiski peatuma jäänud sellest, mida olid uskunud lapsepõlves ja mida olid kuulnud nii paljudel jõuluõhtutel räägitava Taaveti linnas sündinud õnnistegijast, Rahutoojast rahu järele igatsevasse maailma.

aga oneti jäi see rõõm kuidagi ebanüraarseks. Sa ei teadnud võibolla isegi, mille üle õieti rõõmustusid, aga sind nakatasid laste rõõmsad näod ja vanakeste säravad silmad. Sügavamale asja sisse, asja olusse polnud ju aega tungida. Siis tuli argipäev ja röövis sellegi hetkelise vaimustuse ja rõõmu. Sel rõõmul polnud õiget püsi!

Sel aastal seisame taas täiesti uue olukorra ees. Särava jõulupuu peame küll asendama lihtsa kuusega. Ja tagasihoidlikkusega kõik need rikkalikud ettevalmistused, ilma nilledeta meil pühad polnud pühad, millede üle rõõmu tundisime.

Oh et see aeg meid sunniks kord sügavamalt järcele mõtlema selle üle, mis on õieti jõulurõõmu sisu ja mis peaks olema minu jõulurõõmu sisu.

Jõulurõõm on pääsmisrõõm. Inglise kuulutus väljendab seda meile kõige selgemini: "Ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kõigele rahvale, sest teile on sündinud Õnnistegija, kes on Issand Kristus."

Oled sina juba südamest rõõmu tundnud oma Õnnistegija, oma Päästja sündinud? On see rõõm ka sinule osaks saanud? Või ei suuda sa ikka veel tungida selle jõulurõõmusõnumi olusse? See on sulle kui kauge muusika kõrgel taevaserval.

Ja oneti ne vajane rõõmu, vajane seda tungivalt. Ei nitte hetkelist joovastust või vaimustust, ei lõbusaid silmapilke, ei ka ülevaid ja pühalikke hetki täis hardust pidulikel junalateenistustel, vaid rõõmu, taevast rõõmu, pääsmis rõõmu, jõulurõõmu, mis iial südamest ei kao.

Palju on maailmas ahastust ja valu, viletsust ja kannatust. Raske on elukooren neie tihti nii nõrkadel õlgadel. Palju on meil pettumusi, ohkeid ja pisaraid. Kõige rängemini aga lasub neil hüvitamata süü ja võlg.

Kui lootusetu ja neeleheitlik võib elu olla sellele, kes ei tunne Jeesuse Kristuse toodud rõõmu ja kelleleegi tähenda jõulurõõmusõnumi midagi.

Nii ei pea aga see olema! Jeesus on sündinud kõigile Päästjaks ja Lunastajaks sulle ja mulle-neile kõigile.

Päästjaks ja Lunastajaks patust, surmast ja kuradi neelevallast; Päästjaks ahastusist ja valust, viletsusist ja kannatusist, pettumusist, ohkeist ja pisarast; Päästjaks süüst ja võlast!

Võtken usus vastu jõulukingitu-
seks jõulurööm-pääsmisrööm, mis iial sü-
damest ei või kaduda! See Taevaisa kau-
neim ja säravaim jõulukink oma lastele
mida Taakaisel aastal taevaliku sõnu-
mina kuulutada laseb: "Teile on Önnis-
tegi ja sündinud, kes on Issand Kristus!"

Hillar Pöld

Valgus pimeduses

Valgus ja pimedus-need on ürg-
seimad mõisted maailma ja maakera aja-
loos. Ürgsem neist siiski on pimedus .
Sest viimasesse alles lõi Jumal valguse
ja tõmbas nõnda terava piiri nende
kahe äärmuse vahele. Valgus on see, mis
ilmutab: ta teeb avalikuks kõik mis toi-
mub meie ümber ja meie sees, kuna pime-
dus vastandina valgusele seda kõike
varjab. Kõik headus ja selgus tuleb val-
gusest; pimedust armastavad need kel-
le teod on ebapuhtad.

Valgus jiratab, kuid ta võib ka
olla eesmärgiks ja teejuhiks ümbritse-
vas pimeduses. Nõnda kui vajab valgust
meie ihu, nõnda vajab seda ka vaim. Vaim-
valgusteks on nimetatud teadust, kunst-
te ja kirjandust, kuid need on kunstli-
kud valgustused, mis pakuvad me vaimule
küll esteetilist naudingut, kuid vähe
tõelist valgust. Tõeline ja loomulik on
usuvalgus, mille lätteks on J e e s u s
K r i s t u s ja r i s t. Sest Kris-
tus ütleb: "Mina olen maailma valgus,
kes minu järel käib, see ei käi pime-
duses."

Mis siis on tegelikult Jumala valgus, Kristuse valgus? Siin peame küsima, miks tuli Kristus maailma. Mis oli Kristuse eesmärk? Ning sellele saame vastata vaid ühe sõnaga - l u n a s t a m i n e . Kristuse eesmärk oli lunastamine ristisurma läbi-suurim ohver, mida iial võib tuua. Ohver, millega Kristus ei taotlenud e n e s e l e mingisugust hüvitust, Tal poleks ju seda vajagi olnud. See oli ainuüksi Tema suur a r m a s t u s inimlaste vastu, mis pani Teda maailma tulema ja oma elu andma ristipuul. See armastus on kõige üllam ja kõige suure, mida me iial leiame; armastus mis oma elu jätab ligimise eest. See on Kristuse õpetuse põhituum - see on päästev valgusekiir pimeduses, päästerõngas uppujale, lohutus surijale: Kristus on mind nõnda armastanud, et Ta minu eest on surma läinud. Selles suures eneseärasalgamises ja kannatuses meie pärast - ristist Kolgatal hoo- vab meile juhtiv valgus maailma pimeduses.

Kuidas siis võiksin mina elada valguses, mida peaksin tegema, et mu elu oleks valgustatud. Sellele vastab Kristus ise: u s k u g e valguse sisse, et teie valguse lapsiks saaksite. "Pole mingit keerulisemat teed valguse juurde, kui uskuda sellesse. Kuid ometi kui raske see on meile sageli!

Saagem osa Kristusest, siis saame osa ka Tema valgusest ja muutume ise elava tule kandjateks laia pimedasse maailma. Ärge matkem seda valgust vaka alla, vaid laskem temal loita. Näidakem kogu oma elu ja olemusega seda valgust, et inimesed võiksid austada m e i e l ä b i meie taevast I s a . Kui meie tahame osa Kristusest, s . * tahame Tema sarnaseks, siis näidakem niisugust suurt armastust nagu oli Kristusel, sest kes oma venda armas-

tab, see jääb valguse sisse. (1. Joh. 2, 10).

Jeesus ütleb: "Teie olete maailma valgus, linn mis mäe peal, ei või mitte varjui olla." (Matt. 5, 14). Kui auline ja suurepärane, kuna Kristus ütleb: Mina olen maailma valgus ja teie olete maailma valgus-me tohime olla Tema sarnased!

Aga kes tahab oma tuld loitvana hoida, see peab ikka uut öli lampi valama ja valvama, et see ei kustuks, sest magaj aile pole valgust vaja.

Ristikogudusel on suur ülesanne praeguses maailmas. Ristiinimese ülesanne ei seisne mitte ainult selles, et oma isiklikku öndsust pärida. Kristus ütleb, et kes Teda armastab, see peab Tema kärke selle teod ja sõnad on pühitsetud, see armastab oma ligimist kui iseenast. Ja kes oma venda armastab, see on valgustatud ning selles tuntakse osakest Jumala suurest armastusest. Sellepärast: tõuse üles, saa valgustatuks!

Argen viibigen hämaruses, kus uni peale kippuma hakkab, püüdke vabaneda oma magusast unest, laskem endid valgustada, et Issand Jumal meie läbi saaks austatud ja meie seeläbi abiks ja toeks olla võiksime paljudele otsijatele ja eksi jatele maailma pimeduses.

Avagem kõigepealt endi südamed selle Jumala suure armastuse vastuvõtmi-seks ja siis selle edasi andmiseks. Argem jäägem mõnulema, vaid rutakem evangeeli-umi armastusest jagama ka oma vendadele, kes sellest veel pole osa saanud. Nad v a j a v a d seda valgust nõndasama nagu meiega.

Liivia Reinomägi

Jouluteel

Jaan Ora

Etik rinderadadel veel meri mõljonööd,
Mars, titaan lahingute ründab varemuid --
Taas kodukönnisele taevakingjuss süsle jõulukau
Helk tõeaknaist hõmar: laste rõõmukstons kuisepuu.

Kesk kahurite kõuel, rauidset raqinat
Öö hõlmand ilma, lootus, zisk näib kaduvat.
Lacil iidne, inglite, ent kostab üle vaenaväljade:
Au andrem Päästiale, kes rahus löidob kurva südime

Kiit kiitse teenlilteel, hei! helin kaikub eel.
Näen palvelisi jalasi rühis, regedel
Petlemma söime juarde kummandama paives Jeesus-
last
- Nii kirik tulvil kõlab võimsast kiitushünni helinast.

Su ette Joululans, kes usus alondub
Etik eluvõitlus karm, saab süsiki väge uut.
Nii tavatöödel rändame kui armu sees
Au, aamen, hallelujia maaneal - igavesti öndsuses!

Jõuluvõõras

"Kellele see koht on kaetud?" küsib väike poiss emalt, nähes jõululauas ühte taldrikut ja tooli rohkem kui tavalliselt.

"Arva ise," kostab naeratades ema.

Väikese mehe suured silmad vaatavad kord ema, siis isa, siis vanaema, siis vendade otsa, ega mõista ta midagi arvata salapärasest külalisest, kes tol pidulikult õhtul võiks nendega koos lauda istuda.

"Noh, Anti, ootame juba, et loeksid söögipalve," katkestab isa hääl järsku poja kahevaheloleku.

Kõik panevad käed kokku ja väikeveli algab: "Oh, armas Jeesus, tule, meil ise võraks ole..." aga samas katkestab ta järsku palve ja hüüab: "Ema, ma teen nüüd kellele sa selle koha katsid."

"Hää küll pojakene, loe ainult palve lõpuni," manitseb ema oma õnnest säravat pisikest poissi, kes söögipalvet otsast alustab. Milline ilme on nüüd lapse näos; salapärane kutse ja igatsus otsegu hõõguks nendest sõnadest, kus ta palub Jeesust endile jõulukülaliseks.

"Aamen!" lõpetab isa säärase rõõmsa kindlusega seekord, mille järele kõik vaatavad tühjale aukohale nende pidulikult kaetud laua ääres.

Pühas hardumuses sööb väike perekond, nagu kogedes tema isiklikku ligiolenist, kelle auks põlevad nurgas kuuse küljes jõulutuled ja kes oleks nii meeleldi teretunud võõras nende jõuluroogadega kaetud lauas.

Õhtusöök ei ole veel lõpetatud
kui korraga kuulaub köögiukse taga kopu-
tust.

"Mine vaata Antti, sina kõige noo-
rem, kes säääl tahab sisse tulla," käsib
isa.

Sõnalausumata tõuseb väikemees,
ja a ruttab kööki. Läbematult on ta ukse
lahti jätnud, nõnda et nad kõik võivad nä-
ha sisenejat.

"Vana Londi Viiru pomiseb isa häm-
mastunult. "Mä tea mis see nüüd tahab moi-
lt!"

Enne astuski käbedalt kööki, et
naabrinaise soove ligemalt teada saada.

Aga enne veel kui jaksab suud ava-
da, tervitab teda sõõrane hoogus jutuvä-
din, et ei jõi enam muud üle kui kuulata.

"Oh, prouakene, ärge pange pahaks,
et ma teid nii kallil õhul tülitan, aga
näed Ruudi tuli koju ja jälle purjus.

Olin ka laua katnud teisele, ta nagu oma
lihane poeg ikka. Tahtsin talle jõulurõõ-
mu valmistada. Aga temasse oli nagu seitse
kurja vaimu karanud. Huudkuu kirus ja
vandus teine ja kippus oma vana ema kal-
lale. Oh, paikeseä, ei ma saa nüüd koju min-
na enne kui ta pole magama jäänud. Lubage
siin köögis mul vanainimesel natuke aega
istuda. Ei tahtnud teid küll segada ega
tülitada. Aga väljas hakkas külm ja koju
ei julge praegu minna, pojakene on
tugev, et kas või tapab ära. Näed sa üks-
kord...."

Ta oleks veel pikalt ja laialt
oma kurba lugu jälle seletama hakanud, mi-
da kõik juba üsna põhjalikult tundsid,
kui ema poleks teda peatanud ja lausunud
"See on kalle küll, et ta jõuluõhtul ka ei
suuda kurja kiusatusele vastu panna. Aga
mis säääl nüüd enam parata, eks Viirul en-
dal ka süüd ole, kuna ta oma poja soove

palju pühemaks pidas kui Jumala tahet, kelle käsku ja armu meele tuletades teie meie kallid naabriema pole küllalt hoolas olnud."

Kurb vanainimene jäi sellest naanitsusest üsna vaikseks ja vajus õhtes pingile.

"Kuulge teie sääli köögis, tooge küllaline lauda!" hõikab korraga toast isa hääl.

"Ah, jah," tähendab oma juttu teisale pöörates, "meil just õhtusöök pooleli." Tulge Viiu, võtke meiega koos leiba, küll see teilegi ära kulub."

"Oh, mis te nüüd minupärast....." tahaks naabrinaine ennast teha tagasihoidlikuks. Aga juba ta tõusebki ja komberdab Anti ning ema järele söögituppa.

Pääle teretamist juhatab isa vana inimesele tema koha kätte: "Vaata, sääli on otsegu Viiu jaoks kõik valmis pandud."

"Oh suur, suur tänu armsad naabrinimesed," lausub õnnetu naine läbi pisarate. Ent parajasti, kui ta tahab istuda tühjale toolile laua ääres, hüüatab väike Anti kohkunult: "Aga see, see oli ju tema le kaetud!"

"Kuidugi. Tema le pojake," trööstib teda ema. Aga kas Jeesus ise ei ütlenud, et mis te ilal olete teinud kellelegi minu vähemaist vendadest, seda olete minule teinud. Ja seda me ei tohi ka jõuluõhtul unustada."

Nii oli see vististe õige, kuna Anti selle peale pead rahulikult noogutas ja mõnuga jõuluroa sõhnist jatkas.

Harri Haamer

Lapsukesed, ärge armastagem sõnaga ega koelega, vaid teoga ja tööga.

1. Joh. 3, 18

VAATA, SINU KUNINGAS TULEB SULLE

MATT. 21,5

Jeesus, sinu Kuningas
Peetak tuleb, ta võtab
Talle võtta minemas -
Oota kindlas usundis
Sinu lambid nõlema -
Issand Jeesus tuleb ja.

Südaöö on saabemas,
Rohkem läheb unevõimas.
Mitmed tuleb kustumas -
Jsa. lapsed töö ja võimas
Vaiaku ja palaga -
Issand Jeesus tuleb ja.

Õndsad need, kes vaivavad,
Lootes väsimatult ootavad
Jeesust oma Kuningat
Ja ka teisi kinnitavaid:
Kõik kes elab uskuga -
Issand Jeesus tuleb ja!

TEE TAGASI MIA ATAAV OSADUSSE JUMALAGA

Inimese vahenditu vahekorid Juma-
laga katkes silmapilgul kui inimene as-
tus üle Jumala keelust.

Ja sellest ajast pääle pole ini-
mene tohtinud seista Jumalaga palgest
palgesse. Mitte sellepärast, et Jumalal po-
leks olnud armastust enam eksinud inime-
se vastu, vaid sellepärast, et inimene ise
end oma süü läbi, oma patu läbi lahutas
täielikust puhtusest, täielikust tõest ja
pühadusest. Ta ei võinud enam vaadata näk-
ku sellele, kelle vastu ta oli eksinud.

Ta oli mürdnud Jumala seaduse ja
see mürdis tema.

Inimene oli külvanud Jumala kä-
sust üleastumise ja lõikes Jumalast la-
nusoleku.

Agas inimese eksitus ei muutnud Ju-
mala armastust inimeste vastu, vaid see
püsis. Kuigi inimene elas lahus Jumalast
ega hoolinud Jumala teest ja Tema tah-
test, vaid langes ikka ja ikka sügavamale
pattudesse, oli Jumalal valmis kava ini-
mese päästmiseks sellest kohutavast olu-
korrast.

Ta andis teada inimestele oma tah-
te, päästa nad nende pattudest, prohvetite
kaudu, kelledele Tema ilmutuse kaudu sel-
le oli teada andnud. Agas see kõne oli ini-
mestele raskesti mõistetav ja palju jäi
varjatuks, sest Jumalast lahuselav inime-
ne ei mõistnud enam oma Loojat. Üleskut-
sed ja manitsused olid tudele kõrvade-
le. Ilmutused ei aidanud.

Tee inimese juurde pidi minema
inimese kaudu.

Ja Jundl küis...

Ta tuli patuse inimese sarnaduses et vabastada inimesed lõplikult patu needusest. Ta tuli, et oma pattude ja himude all ägavad inimesed saaksid vabaks ja jõuaksid pimedusest tõelise valguse juurde.

Jõuluöö kirjutati lunastustöö esimene sõna: Ja Sõna sai lihaks.

See oli päikese tõus inimkonna üle. See oli uue päeva algus.

Meie elu asetudes Kristuse valgusesse, sai avalikuks kõigi oma sügavaimate ja peidetumate pattudega. Seistes vastamisi Jeesusega, sai meile selgeks meie lõpmatu kaugelolek Jumalast. Meile sai selgeks meie tõeline olukord.

Ja seal seisab Kristus, kummardub et meid teenida ja kannab meie koorma.

Minu patud Ta võtab enesele, kuni need Tema ristile viivad, kus suurima armastuse teona kirjutatakse lunastuse teine sõna: See on lõpetatud!

Sellele järgneb ülestõusmishommikul teeniva armastuse võit: Ta on ülestõusnud, Ta elab! ja nelipühil selle vili Ta elab minus!

Need neli sõna moodustavad lunastustöö, moodustavad tee tagasi täielikku osadusse Jumalaga.

See sünnib aga ainult siis, kui meile jutt jõuludest ja Jumala inimeseks saamisest ei jää üksi ajalooks, vaid kui Kristus sünnib ka meie südameis. Meie tõesti Tema vastu võtame, nii et Ta tõesti saab tungida meie hädasse.

"Vaata ma seisan ukse ees ja koputan: Kui keegimu häält kuuleb ja ukse avab, selle juurd ma lähen sisse ja sünnitan temaga ühes õhtust ja terna minuga." (Ilm, 3, 20).

Arved Paul

Saage taas lapslike!

Jõulud ja meie lapsepõlv-nagu mingi salapärase sidemega oleksid olnud need ühendatud.

Killise tuksuva südamega ootasid sa lapsena jõule! Mingi sõnulkirjeldamatu rõõm ja rahu täitsid jõuluõhtul su südant, millest sa ehk isegi ei mõistnud enesele aru anda, ent sa olid siis lõpmata õnnelik...

Nüüd on aga tihtigi tunne, et keegi nagu oleks selle kõik sult ära võtnud. Rõõmsa ootuse asemel on palju enam tuiumus ja ükskõiksus su südames maad võtnud. Jõulupühad toovad rahu vaid su igapäevasest tööst, ent südamesse see ei ulatu. Ja sul on ehk tunne, et sama salapärase side mis sind lapsena ühendas jõuludega, nüüd sind neist lahutab.

Oh, kuidas sa ka sooviksid veel kord lapsena pühitseda jõule, ent miski takistab sind, miski ängistab su südant.

Ma tean mis see on.

See on patt.

Lapsena, siis oli sul salajane ühendus oma õnnistegijaga. Su süda oli avatud Jeesusele, jõululapsele ja Tema ise täitis selle siis taevalise rõõmu ja rahuga.

Nüüd on aga patt sinu südame peremeheks saanud. Asjatult koputab Jeesus sinu südame uksele ja ootab sisselaskmist, ent see on jäänud Talle suletuks ja Ta on pidanud kurvalt seisma jääma ukse tahe, sest sinu südames polnud ruumi Temale - jõululapsele.

Sa oled hüljanud Tema, kes armastab sind siiski, ehkki sa oled Teda nii väga kurvastanud. Selleks tuli Ta siia maailma, et sa taas võiksid leida rahu oma südamele, võiksid leida ühenduse Isaga taevas.

Et sa võiksid-see ainulaadne võimalus on antud sulle ja mulle,meile kõigile.

Ent ühe tingimuse on Ta seadnud selleks-sa pead taas lapseks saama.

Ja see on nii lihtne.

Mine kõigega,nii nagu sa oled,Jõu lulpase Jeesuse juurde,Petlema söime äärde.

Lihtsas laudas sündis Tema siia maailma,et meid patuseid,sind ja mind,õndsaks teha.

Ava oma süda Talle,et Ta sinna elama asuks.Ta ei põlanud halba aset laualas ilmale tulles,ja Ta ei põlga ka sinu patust rikutud ja halba südant,vaid leiab ka selles aseme ja teeb selle puhtaks Ta teeb selle hoopis uueks.

Ja kui Tema on aseme leidnud sinu südames,on sulgi osa tõelisest jõuluröömusest.Sest kui Jeesus on sündinud sinugi südamesse,siis on sulle saabunud jõulud,mis püsivad igavesti Jeesuse Kristuse,sinu Lunastaja,ligioleku läbi.

Selma Sotnik

*Meie tahame
Süüdistada ülevaht ja elada igavesti*

Oleme istunud koos vahel meie noortekoondise sõpru,vaid omavahel,nii,et on saanud rääkida südamest südamesse,või oleme sattunud keskustelema vaid kahekesi ja siis on leidnud sõnastuse nii mõnigi mõte,mis on pakitsenud südames juha võibolla pikemat aega.Olen kuulnud siis nii mõnegi sõbra suust:" Tahaksin end anda täielikult Issandale!" See on mind alati puudutanud,sest on meenutanud aega,mil sama igatsus evis mu elus keske koha.Tõotõrd veetsin suurema osa oma

vabast ajast jalutades üksi ja mõtiskel-les. Ja ikka mu mõtted suundusid vaid ühele-ueestisünd. Mõistsin nii hästi Nikodee muse kitsikust sel pöötunnil, kui ta küsis meie Önnistegijalt: "Kuidas võib inimene sündida, kui ta vana on?" Ja mind heidutasid Önnistegija tõsised sõnad: "Kui keegi ei sünni ülevalt, ei või ta mitte Jumala riiki näha."

Ja lõpuks ühel päeval, istudes kuu lamal Jumala Sõna, kadus kõik hirm, süda jäi päris vaikseks, nii vaikseks, et võis tunda enese ümber igaviku hõngu, lasta Jeesuse armastusel pesta ära kõik vana ja teda pisarsilmil tänada, et Tema ka mulle on valmistanud uuestisünni.

Aga miks kõik see, mis sest ajast oli mulle nii kallis, ometi pikapeale kipus ununema nagu kauneimgi unenägu? Teiste igatsus tiivustas mind taas otsima ja küsima: kuhu on jäänud mu Önn teada, et olen sündinud ülevalt ja elan igavesti? Taas leides mahti olla üksi ja küsitella ning mõtiskella, märkasin, et olen hakanud armastama midagi muud, olen kiindunud sellesse nii, et tundub võimatu sest loobuda. Ometi on relv, mis aitab ka lootusetuil mas olukorras-taas Jumala Sõna. Sealt ma leidsin uuesti lahenduse. Ma polnud suuteline loobumasellest, mis mulle oli saanud nii armsaks maailmas, ent ma võisin maailmale surra. Galaatia kirjust leidsin kohta: "Ent nüüd ei ela mitte enam mina, vaid Kristus elab minu sees. Ja mida ma nüüd elan lihas, seda ma elan usus Jumala Pojasse, kes mind on armastanud ja ise enese andnud minu eest."

Ja kui me veel kunagi istume koos nii, et võime rääkida südamest südamesse, ja kui me jälle ütleme: "Tahaksin anda end tšiesti Issandale!" "Tulen ka mina sa ma, sest tahan elada igavesti."

Möödanud niikene nimekas
Taevas taas avatud kõigile.
Tõttanud prohveli kuulutus
Päästja sündinud ilmale.
Sõnum taas tänagi kõlomas
Jõuluööst pühimast meilegi
Petlemmas sündinud Kuningas
Päästjaks tulnud Ta sellegi.
Taevasel Kuningal südames
Valmista ase nüüd sinagi,
Terna siis taevases õnasuses
Aseme valmistab sellegi.

Ma näen päikest säravat...

See oli üks ilusaid talvehommikuid mil külm oli pannud kõik maapinna kristallehtesse. Suurepäraselt sätendasid jää kristallid hommikupäikesse kiirtes. Südamas oli vaid tänu, et tohtisin endagi südamas kanda tükikest taevast veel säravama päikesega-Jeesusega.

Tol korral saais elavaks lauliku sõnad: "Läen päikesse tõusule vastu, ma rändaja udus ja öödes..."

Nüüd on möödunud sellest aastaid. Olen tohtinud Jumala armu läbi käia särava päikesse teedel. Kuigi on teel okkaid ja ohakaid, kuigi on valu ja kannatusi, siiski näen ma päikest säravat.

Mida enam ma sellel teel õpin tundma iseennast, oma eksimusi ja vigu ja oma kõlvatust, seda madalamaks saab mu vana "mina". Kül ta tahaks ka suur olla, aga suurelistele paneb Jumal vastu, alandlikkudele annab Ta armu.

Jeesus, meie Jõulupäike, Ta sai madalaks ja vaaseks meie pärast, et meie Tema jälgedes käies võiksime Tema au näha.

Oh Jeesus! Õpeta meie käims alanuses nagu Sina käisid, madaluses, nagu Sinu tee oli ja kannatuses, mis Sina kroonis. Luba, et ka siis, kui tuuled ja tormid tõusevad, veevood kohisevad ja ahastuselained kõrgele käivad, võiksin näha päikest säravat.

Rakveres, 11. dets. 42. a.

Elisabeth Enno

Jõulurõõm

On tõsiasi, et kuigi oleme Jeesuse oma, armastame Teda ja tunneme Tema rõõmu, meie jõulurõõm ometi süveneb aastast aastasse. Kuidas meie pilgud pöörduvad kõigelt väliselt vaid ühele - Jeesus, kuidas meie tunded magusast jõuluõnnest muutuvad sügavaks ja tõsiseks imestuseks ja tänuks. Kuidas meie südant täidab juba kogu adventiaja, mitte ainult pühapäevade lootus, vaid kõige päält imestus: "Nõnda on Jumal maailma armastanud, et Tema oma ainusündinud Poja on annud..."

Ja mida enam olenevaks muutume Jeesusest, mitte ainult oma igavese elu lootuses, vaid ka oma igapäevases elus, seda suuremat rõõmu hakkame tundma Tema sünnist. Mida suuremat hirmu hakkame tundma mõtte juures - kui Sa poleks tulnud, Jeesus, seda suuremat tänu hakkame tundma Tema vastu Ta tuleku pärast.

Jõuluõhtu pühitsemine, kas see ei ole vastavalt meie iseloomule üks hõiskava või vaiksel voolava tänu toomine meie kallile Õnnistegijale, kes on tulnud, et meil oleks elu ja kõike rikkusti.

Linda Paul

Läki siis julgusega armujärje ette, et me halastust saaksime ja armu leiaksime oma abiks õigeks ajaks.

Hebr. 4, 16

TEISE AASTAKÄIGU LÖPUL.

Jumala abiga tohime lõpetada selle numbriga "Risti Valguse" teise aastakäigu. Raske aeg sünnitas tema, aga ta on aidanud meil ka palju raskusi kanda. Ta on meile Pauluse koguduse noortele südamelehedaseks saanud: nii et igakord ei jõua öieti ära oodatagi uue numbri ilmumist. Aga mitte ükski meile, ka Tallinna Jaani koguduse noorte hulgas on ta täie tunnustuse osaliseks saanud. Olge tänatud siinkohal, Jaani noored, kes Te nii sooja südamega kaastöid olete saanud.

Meie südamesoov, mille väljendasime möödunud aasta viimases numbris, pole saanud täituda. Tahtsime ju näha oma ajakirja trükituna ja teda levitada ka teiste kirikunoorte seas üle Eesti. Paberipuduse pärast me senini trükiluba pole saanud ja meie väike ajakiri on jäänud meie noortekoondise omavaheliseks asjaks, mida meil juba tiraasi vähesuse tõttu (umbes 60 eksemplari korraga, jõulunumber kahekordses eksemplaride arvus) pole võimalik levitada, ainsa erandiga, et Tallinna Jaani koguduse noored sellest veel osa saavad, kuna nad kaastöid teevad. Paberi puudus annab end tunda tiraasi vähesuse päälle vaatamata, kuigi me senini hätta pole jäänud, sest kui paber otsa sai, kingiti meile kuskilt rohkel arvul uut. Nii oleme Jumala abiga sellestki murest igakord üle saanud.

Aga paberimure pole ainus! Paljud meie seast ehk ei teagi ega pole neil ka ettekujutust, millist vaeva mõnigi meie seast on näinud, et ajakirja väljaandmine liialt ei viivituks. Ta ilmub ju sapirografeeritult s. t. aga seda, et teda pidi igakord käsitsi ümber kirjutama, vahel isegi kaks korda. Kõik 5 eelnevat numbrit

ilmusid nõnda ja üksikud meie seast ohverdasid nii mõnegi öö, et üksiknumber tähtpäeval võiks ilmuda, eriti siis kui me "Risti Valgust" külakostina kaasa võt tahtsime Rannamõisa suvipäevale.

Käesolev kuues number ilmub mimeografeeritult, kuna suutsime hankida mõned poognat vahapaberit. See kergendab te gijate vaeva tunduvalt.

Olge südamest tänatud, Teie suure vaeva nägijad! Jumal tasugu Teile see ohver, sest meie inimesed ei oska seda ialgi öieti hinnata! Ühte olete aga rohkesti röömu valmistada nii suurel määral igale üksikule lugejale oodatud ajakirja õigeaegse ilmumisega. Veelkord tänu selle eest!

Röömsalt vaatame tulevikku. Rasked ajad seisavad meil ees. Aga nii nagu seni ni nii tahab "Risti Valgus" ka tuleval aastal jätkata ilmumist ja olla toeks ja abiks igale meie koondise liikmele kõigis elumuredes, raskustes ja kannatustes. Oma ilmumise algusest peale on ta seda olnud ja nii ka tulevikus. Kui Jumal lubab, ehk saame tuleval aastal hankida tal le trükiluba, et ka teised kirikunoored võiksid osa saada sellest õnnistusest, mis "Risti Valgus" meile on andnud. Paluge Jumalalt seda!

Tehkem ustavalt oma kaastööd! Jaanuari lõpuks 1943. a. tahame välja anda kolmanda aastakäigu esimese numbri. Jumal kes meid senini on õnnistanud ja saatnud ei Ta keela oma abi meile ka tulevikus.

Hillar Põld

KRISTI VALGUS

TARTU PAULUSE I.K.G. NOORTE AJAKIRI

Nr. 6 JÕULUD 1942 Häästok.

SISUKORD:

PÕHM ÕNNISTEGIA SÕNNIST - HILARÕLD	" 3
VALGUS PIMEDUSES - LINDA PAUL	" 6
JÕULUTEEL - JAAN OJA	" 9
JÕULU VÕÕRAS - HARRI HAAMER	" 10
JEESUS SINU KUNINGAS - SELMA SÕTNIK	" 13
TAGASI OSADUSSE JUMALAGA - A. PAUL	" 14
SAAGE, TAAS LAPSIKS - SELMA SÕTNIK	" 16
MEI TAHAME SÜNDIDA ÜLEVALT JA ELADA IGAVESTI	" 17
MÕÕDUNUD PILKANE PIMEDUS - S. SÕTNIK	" 19
MA NÄEN DÄIKEST SARAVAT - ELISABETH ENNO	" 20
JÕULURÕHM - LINDA PAUL	" 21
TEISE AASTALÄIGU LÕPUL - HILARÕLD	" 22
SISUKORD	" 24

VÄLJAANDJA: TARTU PAULUSE I. KOHULISE NOORTE KOONDIS